

ARI HOENIG TRIO

Bezetting:

Nitai Hershkovits (piano),
Matt Penman (contrabas),
Ari Hoenig (drums).

Datum en plaats:

21 april 2023,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Je hebt drummers en drummers. De meesten begeleiden. Sommigen zijn bandleider en componist. Maar Ari Hoenig (1973) doet alles én ook nog eens heel nadrukkelijk. Niks ingetogen aan de zijkant. Niks luisteren en volgen. Een heel concert lang vroeg hij alle aandacht die maar mogelijk was. Dat deed hij door uiterst complexe ritmes te slaan. Daarin wisselde hij ook nog eens constant. Het volume van zijn spel was ook opvallend hoog. Hij verloor een keer zelfs een stok. Was hij dominant? Ja. Was dat irritant? Uh, nee. Wel inspannend.

Het concert opende een beetje vreemdend. Melodie was ver weg en structuur was maar moeilijk te ontdekken. Het bleek tekenend voor de rest van het optreden. In dit geval draaide het permanent om virtuositeit en complexiteit. Hoenig sloeg hard en veel. De intensiteit van zijn spel culmineerde regelmatig in een doorlopende solo. In een van de weinige stukken die een enigszins herkenbaar thema hadden: een supertraag 'Stomping at the Savoy', gebruikte hij één brush om overdreven de stiltes te tellen. Eenvoudig maar spectaculair.

Er werd niets aangekondigd en er was geen zichtbare setlist. Vaak overlegden ze over wat het volgende stuk zou worden. Al die tempowisselingen maakten dat je goed moest opletten om de grote lijnen te zien. Het trio werkte heel nauw samen, niet echt zichtbaar, maar toch. Zoals bomen via ondergrondse schimmels met elkaar communiceren. Matt Penman is natuurlijk een grote naam, hij liet zich bepaald niet wegblazen door dat drummergeweld. En dan pianist Nitai Hershkovits: in de toegift liet hij zijn sprankelende identiteit het beste zien. Omdat Ari Hoenig en Matt Penman al heel bekend zijn, was Hershkovits (voor mij) de ontdekking van de avond.

Peter J. Korten

Leider Ari Hoenig vroeg alle aandacht. (Foto: Joke Schot)

Hoenig sloeg hard en veel. Hij verloor een keer zelfs een stok. De intensiteit van zijn spel culmineerde regelmatig in een doorlopende solo.

Matt Penman liet zich niet wegblazen. (Foto: Joke Schot)